

# Köszöntő a Budavári Könyvünnep megnyitóján

*Budavár, 2019. szeptember 6.*

Nagy tisztelettel köszöntöm Mindannyiukat!

Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm az idei Budavári Könyvünnep díszvendégét, Kassa városát és a képviselőjében velünk együtt ünneplő Lucia Gurbálová főpolgármester-helyettes asszonyt, Ugron Zsolna írónőt, kitüntetettünket, aki hamarosan átveszi a Budavárért Emlékérmet. Köszönöm neki, hogy elfogadta a felkérésünket, és gondolataival megnyitja az idei rendezvényünket!

Külön tisztelettel köszöntöm az alkotókat: írókat, költőket, akik nagy örömünkre idén is személyesen tiszteltek bennünket a jelenlétükkel, és a könyvkiadókat; illetve minden intézmény, szervezet, kulturális egyesület és hagyományőrző csoport képviselőjét!

Tisztelt Főpolgármester-helyettes Asszony!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

17. alkalommal vagyunk együtt itt, Budán a hagyományos rendezvényünkön. Ezalatt a bő másfél évtized alatt megtanultuk, hogy a bizalom és a tisztelet rokon érzések, sőt – sokkal inkább –, egymás ikertestvérei. Sem a meghívás, sem pedig a vendégség nem létezik, nem működik nélkülük. Ezért nagy öröm a számomra, hogy ma együtt ünnepelek mi, kassaiak és budaiak, és együtt emlékezünk közös büszkeségünkre, az idén 30 éve elhunyt íróra, Márai Sándorra. Mert Márai Sándor minden kétséget kizáróan a mi két városunkat tekintette otthonának és hazájának: Kassát és Budát.

*„Márai Sándor egész életében és csaknem valamennyi művében ott érezhetjük szülővárosának, Kassának emlékét, mely erősen összefonódik polgárság-élményével, a maga sajátos európaiságával és Kassa jelképpé válásával.”* - véli az irodalomtörténész, Székér Endre.

Maga Márai a leghitelesebb, Ajánlás című versében így ír:

*„Este nyolckor születtem, fújt a szél.*

*Kassát szerettem és a verseket,*

*A nőt, a bort, a becsületet  
S az értelmet, mely a szívhez beszél..."*

Tisztelt Közösség! Kedves Barátaim!

Talán nincs is kézenfekvőbb gondolat egy Könyvünnep megnyitójára, mint Márai Sándor gondolata az olvasásról: *„Életre-halálra olvasni, mert ez a legnagyobb emberi ajándék. Gondold meg, hogy csak az ember olvas.”* (Márai Sándor: Füveskönyv)

És valóban, emberi létünk egyik ajándéka az olvasás, az olvasni tudás képessége. Meséket olvasunk gyermekeinknek. Kisdiákként boldogan bogarásszuk a betűk szövevényes világát, tanulgatjuk, hogy melyik betű milyen hangot is jelöl. Azután kamaszként a szerelmes leveleket, randevúra hívó üzeneteket is olvassuk. Még akkor is, ha azokat manapság már nem a postás hozza, hanem az okostelefonokra érkeznek... S ha véget ér a szerelem, vagy bánat ér minket vigasztaló verseket olvasunk, mert költőink gyönyörűen fogalmazták meg mindazt, amit mi magunk is érzünk. Ahogyan Diodorosz mondta: *a könyv a lélek orvossága.*

Tisztelt Vendégeink!

Manapság „trendi” sok mindent közgazdaságilag, ár-érték arányban is értékelni. Bár nem vagyok közgazdász, megnyugtathatom Önöket: a könyv nagyon jó befektetés! Milliommossá tesz. Mert *„A könyv a szellemi manna, amelyből mindenki jól lakik, az égi táplálék, amely minél inkább fogyasztják, annál több lesz belőle, a bűvös kenyér, amely senkit nem hagy éhen, minden ínségest kielégít, hatalmassá tesz, úgyhogy mindenki az ismeretek tőkése és nagybirtokosa lehet általa, gondolat-milliomos.”* - mondta Kosztolányi Dezső.

S végül, de nem utolsó sorban van még egy téma, egy mindannyiunkat érintő, közös probléma, amelynek megoldásában szintén számíthatunk a könyvekre. Ez pedig a környezetvédelem kérdése. És most nem pusztán arra gondolok, hogy a Budavári Önkormányzat az idei Könyvünnepre környezetbarát, visszaváltható poharakkal készült, kiváltva ezzel az egyszer használatos műanyag poharakat.

Ha jól belegondolunk, a könyv, az olvasás környezetbarát kapcsolódás. Igen, az előállításához papír kell. De csak egyszer. Mert a könyv nem egyszer használatos,

hanem életre szóló társa az embernek. Nem fagy le, mint a kütyük, nincs „adatvesztés” egy „újraindítás” után és nem kell folyamatosan frissítenünk újabb és újabb applikációkkal, kiegészítőkkel sem.

Egy könyvnek nem törik el a kijelzője. Legfeljebb meggyűrődnek a lapjai. De ettől talán csak értékesebbé válnak számunkra. Ha a könyv elszakad, egyszerűen megragasztjuk. Használatához nem kell külön erőforrás, kifejezetten bio-üzemanyaggal működik: az szemünkkel és az agyunkkal.

És valljuk be, a szívünkkel. Mert egy könyvet lehet szeretni, mert egy könyvnek lelke van. A könyvek a legjobb barátaink. Nem véletlenül mondta Oliver Goldsmith angol-ír költő, író, hogy: *Ha egy jó könyvet először olvasok, az éppen olyan, mintha új barátot szereznék, s ha egy könyvet, amelyet ismerek, újra elolvasok, mintha régi baráttal újra találkozna.*

Azt kívánom Önöknek, a Budavári Könyvünnepeken fedezzenek fel új barátokat és találkozzanak a régi barátokkal is!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Budavári Könyvünnep programjaihoz mindannyiuknak jó szórakozást és tartalmas időtöltést kívánok! És kívánom, hogy kassai vendégeink érezzék magukat otthon nálunk!